

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa I. N.

przeciwko I. [...] Sp. z o.o. w W.

o odszkodowanie za nieuzasadnione i naruszające przepisy prawa pracy,

wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 kwietnia 2016 r.,

skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 11 marca

2015 r., sygn. akt VII Pa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 11 marca 2015 r. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 29 października 2014 r., którym oddalono powództwo I. N. o zasądzenie od I. [...] Spółki z o.o. w W. odszkodowania za nieuzasadnione i niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę.

Powódka wywiodła skargę kasacyjną od tego wyroku, zarzucając naruszenie art. 38 § 1 k.p., art. 30 ust. 2¹ i art. 30 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych w związku z art. 8 k.p. Skarżąca wniosła o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i

przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie i zmianę tego wyroku przez zasądzenie na rzecz powódki kwoty 42.000 zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi, a także o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódki strona pozwana wniosła o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, bądź jej oddalenie, a także o zasądzenie od powódki kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka wskazała przede wszystkim na występowanie w sprawie zagadnienia prawnego o treści: „czy powoływanie się przez pracodawcę na niezależne od pracownika uchybienia leżące po stronie działającej u tego pracodawcy organizacji związkowej, a polegające na wadliwej reprezentacji i braku uchwały w przedmiocie objęcia tego pracownika obroną w sytuacji, gdy prowadzi to do pozbawienia należnego pracownikowi odszkodowania może być uznane za nadużycie prawa, o którym mowa w art. 8 k.p.”.

Nie ma możliwości uznania, że w ten sposób skarżąca przedstawiła zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wyartykułowane przez powódkę wątpliwości dotyczą art. 8 k.p., czyli przepisu zawierającego klauzule generalne odwołujące się do zasad współżycia społecznego i nadużycia prawa, którego stosowanie pozostaje w nierozłącznym związku z całokształtem okoliczności konkretnej sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2003 r., I PK 558/02, OSNP 2004 nr 16, poz. 283). W oderwaniu od tych konkretnych okoliczności nie można formułować ogólnych dyrektyw co do stosowania tego przepisu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 28 listopada 1967 r., I PR 415/67, OSPiKA 1968 nr 10, poz. 210, z glosą Z. Ziemińskiego oraz uchwałę z 17 stycznia 1974 r., III PZP 34/73, OSNCP 1975 nr 1, poz. 4; PiP 1978 nr 7, s. 161 z glosami S. Sołtysińskiego i Z. Ziemińskiego). Rozstrzygnięcie kwestii dotyczącej zastosowania w sprawie takiego przepisu zależy od całokształtu występujących w niej konkretnych okoliczności, indywidualnie ocenianych i dlatego nie może służyć do uogólniającego ujęcia zagadnienia prawnego (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 1974 r., III PZP 34/73, LEX nr 7384).

Powołanie się na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje natomiast skarżącego do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274), co daje podstawy do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną, tj. podlegającą uwzględnieniu.

Nie spełnia tego wymagania stwierdzenie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, „gdyż ustalony przez Sąd I instancji i zaakceptowany przez Sąd II instancji stan faktyczny, tj. brak konsultacji związkowej wypowiedzenia powódce umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony z organizacją związkową, do której powódka zwracała się wcześniej o obronę i otrzymała potwierdzenie tej obrony, stanowi oczywiste naruszenie przepisów prawa pracy i w pełni uzasadnia roszczenie powódki”. Jak bowiem wynika z ustaleń Sądu odwoławczego, którymi Sąd Najwyższy jest związany (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), powódka nie miała statusu

pracownika korzystającego z obrony praw i reprezentacji jej interesów przez związek zawodowy, a w takiej sytuacji przepisy prawa pracy (art. 38 k.p.) nie przewidują obowiązku związkowej konsultacji zamiaru wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę.

Skarżąca nie zdołała zatem wykazać, że zachodzi potrzeba rozpoznania jej skargi przez Sąd Najwyższy, wobec czego z mocy art. 398⁹ k.p.c. i art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c. należało postanowić jak w sentencji.